

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

C. E. H. I.

Portaveu de la comissió permanent

núm. 2

febrer 1972

la segona sessió de la Permanent de l'A. de C.

EL passat dia 12 de febrer va tenir lloc la segona sessió de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya. Va reunir una setantena de persones que representaven uns quaranta sectors diferents de Catalunya que ja havien estat a la primera sessió de l'Assemblea i amb la incorporació d'algun sector nou. Amb això la Permanent acomplia dues de les definicions que la caracteritzen: la de reunir periòdicament els seus membres per a una sessió de treball conjunt preparada pel Secretariat de la Permanent i la de mantenir-se un organisme obert "tant en la seva composició com en les formes de treball, d'acord amb els principis aprovats en la primera sessió de l'Assemblea" segons dèiem en el nostre primer butlletí.

AQUESTA vegada les formes de treball venien definides per un ordre del dia que s'havia repartit a tots els membres de la Permanent amb antelació suficient. Versava sobre la valoració de la informació realitzada al voltant de la primera sessió de l'Assemblea de Catalunya, sobre la lluita a emprendre centrant-la en la delimitació de les línies generals de l'activitat i sobre la discussió de tres propostes que havien estat presentades al Secretariat i que feien referència a la lluita pel dret a la solidaritat, a una jornada per la llibertat i al refús de la il·legalitat feixista. Finalment s'havia previst un examen crític del primer butlletí portaveu de la Comissió Permanent i la seva defusió, i la preparació d'aquest segon butlletí.

CAL dir que la informació inicial a càrrec de la major part de les delegacions que integraven aquesta sessió de la Permanent fou abundantosa i viva. I gota triomfalista perquè les anàlisis foren fetes sota el prisma de l'autenticitat i de la sinceritat política. Vint-i-dues intervencions que en conjunt configuraren el moment actual majoritari de l'oposició democràtica. En síntesi direm que es manifestava un desig de fer conèixer els acords de l'Assemblea a tot arreu, de fer comprendre què significa aquest esforç unitari de la majoria de l'oposició democràtica i d'

aconseguir per a la Permanent delegacions amplament representatives i noves incorporacions. En el curs del debat foren analitzades actituds contradictòries d'algun sector de l'oposició democràtica que en no haver entès l'esperit i la lletra de la Permanent tenen una actitud suspicax i que en segons quins terrenys pot convertir-se en element deteriorador. Precisament l'esforç de la Permanent és, en aquest aspecte, aclarir dubtes, esborrar suspicàcies, integrar.

L'anàlisi global tingué el to adequat al ja tradicional des que la coordinació democràtica a Catalunya es una realitat. El diàleg i el desig de trobar solucions a les diferents problemàtiques exposades superà tota posició partidista, que, al sf d'aquesta plataforma de lluita unitària ha estat bandejada del tot. Precisament cal veure això com una nova victòria de la majoria de l'oposició democràtica, la culminació d'unes intencions treballades dia a dia, pas a pas, pels diferents sectors que la integren. Cal veure-ho així no pas com una instrumentalització dels sectors més vigorosos damunt dels que no ho són tant, ni una imposició de criteris, sinó com un esforç conjunt per a trobar un terreny comú i operatiu que ens permeti d'actuar conjuntament i amb eficàcia. Aquesta haurà estat, en aquests darrers trenta-cinc anys, una de les nostres màximes victòries. Sota un règim dictatorial la força de l'oposició s'ha fet sentir amb vigor quan aquesta voluntat de renúncia solidària, que no vol pas dir renúncia política, ha estat un fet. La composició heterogènia de la Permanent, partits polítics, organitzacions de masses, grups de pressió cívics, confessionals o no, coordinacions ciutadanes i comarcals, representacions professionals, etc., fan que les discussions siguin enfocades segons l'òptica de cada sector que a cop d'ull podrien sobtar (segueix a la pàg. següent)

Solidaritat amb el poble gallec

El Secretariat de la Permanent de l'Assemblea de Catalunya reunint el dia 10 de març rep la notícia del brutal assassinat dels obrers de la Bazán d'El Ferrol, AMADOR REY RODRIGUEZ i DANIEL NIEBLA GARCIA. Creient interpretar el sentir unànim de tots els participants a l'Assemblea de Catalunya, el Secretariat de la Comissió Permanent crida a tot el poble de Catalunya a demostrar la seva solidaritat amb el poble gallec, i a la més enèrgica protesta contra aquest règim d'assassins, a través de les accions que a cada població i sector consideri més idònies